

Tinget uden Udvalgsbehandling. Jeg forstaar, at der er nogle, der kunde ønske at faa nedsat et Udvalg om Spørgsmaalet, og man plejer jo ikke at modsætte sig et saadant Ønske. Men jeg indser oprigtig talt ikke, hvad et Udvalg skal beskæftige sig med; for enten vil man give Kvinder den Adgang, der her er Tale om, eller ogsaa vil man det ikke. Nu at komme ind paa en Undersøgelse af, om det gaar an at lade Kvinder faa Adgang til denne eller hin Embedsstilling — noget, som vi i large Tider har haft Drøftelser om —, og at faa Spørgsmaal derom overvejet i et Udvalg mener jeg ikke vil være paa sin Plads. Der er her ikke Tale om et Lovforslag om Adgang til dette eller hint Embede, men om, at Kvinderne skal have Adgang til alle Stillinger ligesom Mænd. Det kan vi tage Stilling til, og mit Parti har taget sin Stilling til det, og den vil vi fastholde, selv om der kommer Udvalg. Det vil man vel ikke modsætte sig, og jeg skal heller ikke modsætte mig det; men jeg vil paa Forhaand sige, at det er haabløst at tro, at der skulde komme noget som helst ud af et Udvalg i Retning af, at man skulde pille noget ud og sige: Der er dog dette eller hint, hvortil man ikke kan give Kvinder Adgang.

Formanden: Det 20de Medlem for Hovedstaden har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Oskar Andersen: Venstres Ordfører (Jensen-Sønderup) betonedede i sit Indlæg her; at disse Spørgsmaal for Partiets Vedkommende var uddebatterede, saa man ser, at Partiet i denne Sag stiller sig meget nær op ad den højtærede Minister. Det er altsaa et Vidnesbyrd om, at man med Hensyn til et meget principielt Spørgsmaal har taget en afgørende Stilling, at man her ved en Lovgivning vil, fastholder jeg overfor den højtærede Statsminister, gribe ind paa de kirkelige Omraader i Spørgsmaal, der vil berøre Kirken meget væsentligt, og samtidig modsætter sig, at denne Sag først skal afgøres eller prøves fra kirkelig Side. Nu sagde Venstres Ordfører, at jeg dermed mente Biskopperne: Jeg talte altid om Biskopper o. s. v.! Alders ikke. Jeg vil meget gerne have, at Kirken repræsenteres paa en saadan Maade, at Lægefolkets Mening bliver givet til Kende i denne Sag. Jeg vil finde det yderst rimeligt, om en Sag af saa afgørende Vigtighed ikke blot blev overvejet i Bispekollegiet, men blev forelagt samtlige Menighedsraad eller

et Udvalg, der repræsenterer dem, idet jeg anser den for at være af meget afgørende Betydning for Kirkens Fremtid. Det er en Sag for sig; men saadan som Forholdene er i vor Kirke i Øjeblikket, er den gamle Praksis den at forelægge den Slags Spørgsmaal for Biskopperne, og det forekommer mig unægtelig, at naar man fra Kirkeministeriets Side har henvendt sig til en Institution som det teologiske Fakultet for at spørge det om en enkelt Side af Sagen, som her er for, saa viser det hen til, at Ministeriet ogsaa er klart over, at denne Praksis er den gammelkendte, som man bør følge. Derfor forekommer det mig stadig, at jeg har Krav paa et Svar paa, hvorfor man fra-viger denne Praksis. Jeg faar jo ikke andet end gaadefulde Svar fra Justitsministerens Side, og jeg faar intet Svar fra Kirkeministerens Side. I hvert Fald maa jeg forlange, at Lovforslaget kommer for i et Udvalg; saa vi kan faa den Sag nærmere drøftet.

Statsministeren (Zahle): Jeg ved ikke, om jeg taler et Sprog, saa den ærede sidste Taler ikke forstaar mig. Det forekommer mig, at jeg taler samme Sprog som han. Men jeg skal for fjerde Gang sige til det ærede Medlem, at der ikke har været Grund til at spørge de kirkelige Myndigheder i denne Sag, fordi det ikke drejer sig om noget indre kirkeligt eller religiøst Spørgsmaal, men om et rent udvortes organisatorisk Spørgsmaal, som er af politisk og statsretlig Natur, og som afgøres af Rigsdagen. (*J. Oskar Andersen:* Det benægter jeg). Ja, det benægter det ærede Medlem, men det ærede Medlem kan ikke benægte, at jeg har svaret ham.

Formanden: Det 7de Medlem for Aalborg Amt har Ordet for en kort Bemærkning.

Birck: Det ærede socialdemokratiske Medlem for København — Nr. 17 — (Vilhelm Rasmussen) udtalte, at det var mindre fint, at jeg vilde tage Hensyn til Sygdomme, som laa i Kvindernes særlige fysiologiske Forhold. Jeg vil gerne have Lov til at sige, at naar Kvinderne opstiller Princippet: samme Løn, samme Arbejde, har man Lov til at tage dem paa Ordet og undersøge: er det det samme Arbejde? Og hvis det kan bevises, at det ikke er det, har man Lov til at anvende en forholdsmæssig Reduktion, og gør man det ikke, faar man ikke Princippet: samme Løn, samme Arbejde, men Princippet: samme Løn, forskelligt Arbejde. Til det ærede Medlem for Odense